

FINANSIELLA TJÄNSTER:

ATT GENOMFÖRA HANFLINGSRAMEN FÖR FINANSMARKNADERNA: EN HANDLINGSPLAN

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en Handlingsplan

I. Inledning

Arbetet för att skapa en inre marknad för finansiella tjänster har pågått sedan 1973. Viktiga steg har tagits för att skapa en sund och säker omgivning i vilken finansiella institut kan göra affärer i andra medlemsstater. Unionens finansiella marknader är dock fortfarande fragmenterade och företagen och konsumenterna har ännu inte direkt tillgång till finansiella institut som verkar över gränserna. Nu har emellertid läget förändrats. I och med införandet av euron föreligger det ett unikt tillfälle att förse EU med en modern finansiell sektor inom vilken kostnaden för kapital och för finansiell förmedling hålls på lägsta möjliga nivå. Företag och hushåll som använder finansiella tjänster kommer att gynnas avsevärt och investeringar och sysselsättning i hela unionen kommer att stimuleras. De strukturförändringar som euron utlöser innebär även att de finansiella reglerings- och tillsynsorganen ställs inför nya utmaningar som fordrar effektiva lösningar i syfte att säkerställa en balanserad regional fördelning av de fördelar som konkurrenskraftiga och integrerade finansiella tjänstemarknader medför.

Som ett erkännande av dessa förändringar i den finansiella omgivningen uppmanade Europeiska rådet vid sitt möte i Cardiff i juni 1998 "kommissionen att ... lägga fram en handlingsram för att förbättra den inre marknaden beträffande finansiella tjänster"¹. Som ett svar på detta uppdrag offentliggjorde kommissionen ett meddelande² i vilket ett antal frågor identifieras som kräver brådskande åtgärder för att fullt ut säkra fördelarna med den gemensamma valutan och en optimalt fungerande europeisk finansmarknad. Följande fem åtgärdskrav lyftes fram:

- EU bör ges en rättslig ram som kan möta nya regleringsutmaningar.
- Den återstående fragmenteringen av kapitalmarknaderna bör avlägsnas i syfte att minimera kostnaderna för kapital som anskaffas på EU-marknaderna.
- Både de som använder och de som tillhandahåller finansiella tjänster bör ha möjlighet att fritt utnyttja de affärsmöjligheter som en enda finansmarknad erbjuder, samtidigt som det råder en hög konsumentskyddsnivå.

- Ökad samordning mellan tillsynsmyndigheterna bör uppmuntras.
- En integrerad infrastruktur på EU-nivå till stöd för finansiella detaljist- och grossisttransaktioner bör utvecklas.

Europeiska rådet ansåg vid sitt möte i Wien i december 1998 att det var av avgörande betydelse att den tydliga samsynen om de utmaningar och möjligheter som EU:s finansmarknader står inför snabbt omsätts i ett konkret arbetsprogram³, varvid det betonade den finansiella tjänstesektorns betydelse som en drivkraft för tillväxt och skapande av sysselsättning samt behovet av att möta de nya utmaningar som införandet av den gemensamma valutan innebär. En grupp av personliga företrädare för Ekofin-ministrarna och Europeiska centralbanken, under kommissionens ordförandeskap, anförtroddes därför uppgiften att hjälpa kommissionen att lägga fram förslag till prioriterade åtgärder till Ekofin-rådets möte den 25 maj.

Policygruppen för finansiella tjänster (FSPG) har sammanträtt tre gånger. Dess överläggningar, tillsammans med det omfattande samråd som tidigare genomförts inför handlingsramen samt Europaparlamentets resolution⁴, har i hög grad hjälpt kommissionen att utveckla ett nytt perspektiv för sitt arbete. Kommissionen lägger nu fram detta meddelande som, även om det inte är en rapport från FSPG, grundar sig på dess arbete och avspeglar de övergripande diskussionerna i gruppen. Kommissionen lägger fram detta meddelande som en möjlig grundval för ett framtida arbetsprogram på detta område, varvid den bygger vidare på tidigare överenskommen kommissionspolitik så som den utvecklats genom diskussionerna i FSPG och i Europaparlamentet. Avsikten med meddelandet är att

- bekräfta de mål som skulle kunna vägleda politiken i fråga om finansiella tjänster under de kommande åren,

¹ Punkt 17, Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Cardiff (15–16 juni 1998).

² KOM (1998) 625, 28.10.98: "Finansiella tjänster: att skapa en handlingsram".

³ Punkt 51, Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Wien (11–12 december 1998).

⁴ Ref. PE 229.721 slutlig, EP 15.4.99

- fastställa en prioritetsordning och en vägledande tidsplan för genomförandet av målen, och
- ange ett antal mekanismer som kan bidra till att de genomförs.

Den bifogade handlingsramen är ett program vars målsättning är att åstadkomma snabba framsteg mot en enda finansmarknad. Det är en åskådliggörande plan som kan följas av nästa kommission, vilken givetvis kommer att behöva fastställa villkoren för hur de olika åtgärderna skall inledas. Den vägledande tidsramen avspeglar de prioriteringar som framkommit efter diskussionerna i FSPG och i Europaparlamentet. Europaparlamentet och rådet uppmanas å sin sida att bekräfta handlingsplanens innehåll och brådskande karaktär. I den utsträckning som det föreligger politiskt stöd på högsta nivå uppmanas Europaparlamentet och rådet att göra största möjliga ansträngningar för att tillse att det snabbt nås enighet om de enskilda åtgärderna och att de skyndsamt genomförs.

II. Att lösa brådskande problem för inre marknaden

Flera förslag som är av stor och omedelbar betydelse för EU:s finansmarknaders funktion har fastnat i ett utdraget politiskt dödsläge. Om detta dödsläge kunde brytas skulle det vara ett direkt och påtagligt bidrag till den inre marknads funktion på området för finansiella tjänster och en klar signal om att det finns en politisk beslutsamhet att så snabbt som möjligt föra arbetet vidare. I februari enades Ekofin-ministrarna om att intensifiera ansträngningarna för att nå en överenskommelse om fyra centrala lagstiftningsinitiativ (de två förslagen om likvidation av kreditinstitut och försäkringsföretag, förslaget till ett trettonde direktiv om bolagsrätt [uppköpserbjudanden] och Europabolagsordningen)⁵. Det har hittills inte åstadkommit något avgörande genombrott, men arbetet har gått framåt.

Rådet uppmanas att bekräfta dessa åtgärders grundläggande betydelse för en effektiv inre marknad för finansiella tjänster och att sträva efter att lösa de återstående problemen så skyndsamt som möjligt.

Det lyftes även fram andra förslag som det ansågs vara en högt prioriterad uppgift att anta före nästa århundrade. I den bifogade handlingsplanen anges det

klart att båda åtgärds paketerna är brådskande. Det senare paketet omfattar bl.a.:

- De två direktivförslagen om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag).
- Förslaget till direktiv om distansförsäljning av finansiella tjänster.
- Förslaget till direktiv om e-pengar.

Rådet och Europaparlamentet uppmanas att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkra en politisk överenskommelse om dessa viktiga förslag före den 31 december 1999.

III. Nya prioriteringar för inre marknaden för finansiella tjänster

Det omfattande samråd som genomförts under de senaste 12 månaderna, Europaparlamentets resolution samt FSPG:s arbete har bekräftat att det behövs en ny impuls för att utnyttja de ovedersägliga fördelarna med den inre marknaden för finansiella tjänster och den gemensamma valutan. Resultaten av kommissionens meddelande, så som de konkretiserats genom diskussionerna i FSPG, föreligger i denna handlingsplan i en mer utarbetad form. I fråga om de flesta av de följande åtgärderna har kommissionen redan haft möjlighet att bekräfta eller tillkännage sin avsikt att gå vidare med åtgärder i enlighet med vad som framkommit genom ovan nämnda diskussioner. Åtgärder föreslås i huvudsak under tre rubriker; nämligen institutionella marknader (wholesale markets), icke-institutionella marknader (retail financial markets) och sunda tillsynsstrukturer. I den bifogade handlingsplanen återfinns det detaljerade

⁵ Förslaget till direktiv om likvidation av kreditinstitut kommer att bidra till att klargöra och begränsa motpartsrisken. Det utgör därigenom ett viktigt skydd mot systemrisk och en oundgänglig del av en plan för sunda och stabila finansmarknader. Genom förslaget till direktiv om likvidation av försäkringsföretag skulle försäkringsföretag, deras försäkringstagare, anställda och fordringsägare få den rättsäkerhet och den framtidstro som behövs för att dra fördel av den inre marknaden. Europabolagsordningen (förslag till ett direktiv och en förordning) kommer att bidra till ökad öppenhet och insyn i fråga om lednings- och ägarstrukturer samt ge tillgång till en förenklad rättslig struktur för alleuropeiska transaktioner. Detta kommer att vara ett nyttigt bidrag till en integrerad primärmarknad och kommer även att utgöra ett viktigt steg mot nya (marknadsledda) strukturer för företagsstyrning i EU. Förslaget till direktiv om uppköpserbjudanden (trettonde bolagsrättsdirektivet) kommer att underlätta den finansiella sektorns omstrukturering, vilket är en process som går allt snabbare, och vara en milstolpe för framväxten av en öppen marknad i EU vad gäller företagsägande.

underlaget för detta arbete, vilket där så är lämpligt bör bygga på de ansträngningar som görs i andra formella eller informella organ. Vissa av de frågor som har samband med politiken på de angränsande områden som tas upp i kommissionens meddelande från oktober 1998 behandlas i det sista kapitlet i föreliggande text.

Institutionella marknader

Euron fungerar som katalysator för en marknadsledd modernisering av EU:s marknader för värdepapper och derivatinstrument. Djupgående förändringar av EU:s finansmarknader är redan synliga, särskilt i förhållandet mellan olika fondbörser och i konsolideringen av betalningssystem och system för avveckling av värdepapper. De förebådar billigare och flexibla finansiering för företag, inklusive innovativa nystartade företag. På motsvarande sätt behöver den stora mängden rättsliga och administrativa hinder skäras ned. I annat fall kommer den marknadsledda utvecklingen mot bättre integrerade system för handel med värdepapper att hämmas och fördelarna med tillgång till EU-omfattande kapitalmarknader inte att bli verklighet. Allmänt sett krävs det åtgärder på fem olika områden.

1. Gemensamma regler för integrerade marknader för värdepapper och derivatinstrument

Direktivet om investeringstjänster är i ett trängande behov av modernisering om det skall fungera som en hörnsten för en integrerad värdepappersmarknad. Vi måste bana väg för ett effektivt tillhandahållande av investeringstjänster över gränserna. Även om medlemsstaterna enligt direktivet skall ta hänsyn till i vilken utsträckning kunden/investeraren är tillräckligt sofistikerad för att ta fullt ansvar för att avgöra vilka regler som bör gälla kvarstår det hinder för gränsöverskridande handel. Trots den nämnda bestämmelsen är världlands-myndigheterna orubbliga med att tillämpa sina egna uppföranderegler. Det kan emellertid till sist uppstå ett behov av att på nytt överväga i vilken utsträckning världlandstillämpning av uppföranderegler, vilket är den grundläggande principen i direktivet om investeringstjänster, är förenligt med en integrerad värdepappersmarknads behov.

Ett meddelande med en sammanfattning av tillsynsmyndigheternas gemensamma tolkning skulle kunna vara ett första viktigt steg mot att

klargöra gränsen mellan den sofistikerade investeraren (varvid valet av "uppföranderegler" kan överlämnas till de två avtalslutande parterna) och den mindre professionella "hushålls-investeraren" (varvid de lokala reglerna kan fortsätta att tillämpas).

Nya regleringsfrågor: Nya utvecklingstrender och ny teknik innebär också en stor utmaning. En modern rättslig ram för konkurrenskraftiga sekundärmarknader kräver samsyn om

- definitionerna av marknader och fondbörser (i syfte att säkerställa en klar ansvarsfördelning i fråga om auktorisation och tillsyn),
- de villkor enligt vilka mäklare och handlare automatiskt skall kvalificera sig för fjärrmedlemskap på samtliga reglerade marknader och avskaffandet av alla andra begränsningar för att bedriva närstående verksamhet,
- en gemensam metod för auktorisation och tillsyn av "alternativa handelssystem", och
- strikta skyddsmekanismer för att motverka otillbörlig marknadspåverkan.

Det kommer att genomföras samråd med alla berörda parter (fondbörser, reglerade marknader, tillsynsmyndigheter, intermediärer och emittenter) på grundval av en grönbok från kommissionen. Dessutom kommer möjligheten av en anpassning av själva direktivet om investeringstjänster att övervägas. Nyttan av specifika lagstiftningsförslag i syfte att motverka otillbörlig marknadspåverkan kommer även att tas under allvarligt övervägande.

2. Kapitalanskaffning på EU-nivå

Nödvändigheten för en emittent att ta fram flera olika uppsättningar officiell dokumentation för att kunna bjuda ut värdepapper i andra medlemsstater är kostsamt och otvivelaktigt ett hinder för alleuropeisk verksamhet. Det faktum att ytterligare nationella krav tillämpas har omintetgjort det ömsesidiga erkännande av prospekt som 1989 års direktiv om prospekt syftade till att uppnå.

I kommissionens meddelande "Riskkapital: en nyckel till sysselsättning i Europeiska unionen"⁶ som

⁶ SEK(1998) 552 slutlig, april 1998.

godkändes av Europeiska rådet vid dess möte i Cardiff betonas de möjligheter i form av investeringar och nya arbetstillfällen som Europa förlorat på grund av underutvecklade riskkapitalmarknader. Ett antal hinder för en effektiv riskkapitalförsörjning har samband med de disparata sätten att reglera värdepappersmarknaden. Dessa diskrepanser innebär att riskkapitalmarknaderna hindras från att uppnå den kritiska massa som krävs för att vara ett lönsamt alternativ till mer kostsamma och inflexibla finansieringsformer för innovativa nystartade företag. De åtgärder som anges i meddelandet om riskkapital, tillsammans med de möjliga åtgärder som presenteras i detta dokument, kommer att stimulera framväxten av djupare och likvidare marknader på EU-nivå. Ett närmare samarbete mellan tillsynsorgan på värdepappersområdet kommer också att tjäna detta syfte. Dessa åtgärder har nu inlemmats i handlingsramen och trycket för förändringar kommer därigenom att upprätthållas.

För att tillse att det sker praktiska förbättringar av hur direktivet om prospekt för erbjudanden till allmänheten fungerar kommer samarbetet mellan kommissionen och FESCO att intensifieras. På grundval av detta arbete kan direktivet komma att anpassas. Anpassningarna kan innebära en förstärkning av det praktiska genomförandet av ömsesidigt erkännande av prospekt och skapa nya strömlinje-formade förfaranden för att anskaffa kapital i etapper (särskilt genom att fastställa grunden för gemensamt godtagande av metoder för att förhandsregistrera värdepapper som skall emitteras).

I syfte att upprätthålla det politiska trycket i fråga om riskkapitalmarknader kommer en interimistisk rapport om de framsteg som gjorts i medlemsstaterna med att genomföra handlingsplanen för riskkapital, vilken godkänts av Europeiska rådet i Cardiff, att offentliggöras någon gång under de kommande månaderna. I rapporten kommer de åtgärder att belysas som medlemsstaterna vidtagit för att ta vara på det potentiella bidrag till sysselsättningen som livliga och dynamiska riskkapitalmarknader kan ge.

3. Finansiell rapportering

Jämförbar, tydlig och tillförlitlig finansiell information är av avgörande betydelse för en effektiv och integrerad kapitalmarknad. En bristande jämförbarhet kommer att motverka gränsöverskridande investeringar på grund av osäkerhet om redovisningens trovärdighet. Diskussionerna i FSPG pekade på det trängande behovet av lösningar som ger företagen möjlighet att anskaffa kapital på EU-nivå med användning av redovisning som utarbetats på grundval av en enda uppsättning ekonomiska rapporteringskrav. Kapitalanskaffningen upphör inte vid unionens gränser. Företag i EU kan även behöva anskaffa kapital på kapital-marknaderna utanför unionen. Lösningar som ökar jämförbarheten inom EU-marknaden måste avspegla utvecklingen för internationellt godtagarna bästa praxis. För närvarande förefaller de internationella redovisningsnormerna (IAS) vara det lämpligaste riktmärket för en enda uppsättning ekonomiska rapporteringskrav som syftar till att göra det möjligt för företag (som så önskar) att anskaffa kapital på de internationella marknaderna. För att offentliggjord redovisning skall vara trovärdig förefaller det likaledes vara ett minimikrav att de internationella revisionsnormerna följs.

Diskussionerna i FSPG har utlöst en viktig debatt om hur de två målen jämförbar ekonomisk rapportering och närmande till internationellt bästa praxis skall kunna uppnås samtidigt. För närvarande övervägs en möjlig lösning som skulle ge företagen möjlighet att välja att (som enda alternativ till att utarbeta redovisning enligt nationella lagar genom vilka EU:s redovisningsdirektiv genomförs) offentliggöra redovisning på grundval av IAS-normerna. Jämförbarhet för den ekonomiska rapporteringen kommer att säkras genom att utesluta möjligheten till nationella avvikelser från IAS för företag som valt att utnyttja detta alternativ. En övervakningsmekanism kommer att krävas för att kontrollera att det som IAS producerar överensstämmer med EU:s regler och helt och hållet motsvarar EU:s uppfattning om allmänintresset. Tillsynsorganen för värdepappersmarknaderna kunde vara involverade i detta arbete. Dessa frågor kommer

⁷ The Forum of European Securities Commissions (forumet för europeiska värdepapperskommittéer).

att behandlas mer utförligt i ett meddelande från kommissionen som skall offentliggöras i slutet av 1999 och som kommer att handla om förestående ändringar av de fjärde och sjunde bolagsrättsdirektiven. Revisionsfrågor kommer att behandlas i en separat rekommendation från kommissionen.

4. En inremarknadsram för kompletterande pensionskydd

Det är medlemsstaterna som är behöriga att fastställa pensionsbestämmelser mot bakgrund av nationella omständigheter och krav. I den mån som det finns kompletterande (anställnings-relaterade) pensionsfonder bör dessa dock kunna verka inom en sammanhängande inremarknadsram. Medlemmarna av FSPG ansåg att det var en såpass prioriterad uppgift att skapa en sådan ram att det motiverade en särskild diskussion. Diskussionen fokuserade på i vilken utsträckning lämpliga tillsynsregler för sådana finansiella tjänster kan göra det möjligt för fondförvaltarna att förbättra fondens resultat utan att skyddet för andelsägarna på något vis åsidosätts. I och med eurons införande kan användningen av valutamatchningsregler och strikta regler om tillgångskategorier i ökande utsträckning, om än inte helt och hållet, ersättas av kvalitativt inriktade tillsynsregler. På så sätt kan pensionsfonder tillåtas att välja tillgångar som bättre matchar skuldernas verkliga långsiktiga karaktär och därigenom minska risken. För att underlätta utvecklingen av fonderade pensionssystem krävs det en strikt tillsynsram i syfte att skydda dem som erhåller pensioner från pensionsfonderna. En hög skyddsnivå och bättre fondresultat till förmån för andelsägarna kommer inte endast att främja en ökad sysselsättning genom att de indirekta arbetskraftskostnaderna minskar, utan kommer även att lindra den ökande kostnad för att finansiera ålderspensionerna som är en följd av den demografiska utvecklingen. Vid utvecklingen av nya idéer har det ägnats stor omsorg åt att säkerställa lika konkurrensvillkor för alla som tillhandahåller anställningsrelaterade pensionssystem.

Genom att vara en tillgänglig källa till långfristig kapital kommer pensionsfonderna även att stimulera det flöde av kapital som är tillgängligt för den privata sektorn (och därigenom att främja nya arbetstillfällen

och tillväxt). Detta kan vara en bland flera åtgärder för att bidra till att minska den ökade kostnad för att finansiera ålderspensionerna som är en följd av den demografiska utvecklingen. Den allmänna avsaknaden av en gemenskapsram hämmar även arbetskraftens rörlighet på grund av att det är svårt att överföra intjänade rättigheter från en medlemsstat till en annan och omöjligt för dem som är bosatta i en medlemsstat att gå med i en annan medlemsstats pensionssystem.

De stora dragen för en tillsynsram för kompletterande pensionskydd har diskuterats i FSPG och Försäkringskommittén. Ett meddelande med en syntes av den senaste tidens samråd och diskussioner planeras, vilket skulle kunna tjäna som underlag för ett förslag till direktiv om tillsyn över pensionsfonder. Den planerade tillsynsramen skulle ta hänsyn till de stora skillnaderna mellan de pensionsfonder som för närvarande verkar inom EU och omfatta auktorisation, rapportering, lämplighetskriterier samt regler om skulder och investeringar, med tillämpning av en kombination av kvantitativa och kvalitativa regler. Dessutom skulle möjligheterna att samordna skattebestämmelser om kompletterande pensionskydd samt att avlägsna hinder för arbetskraftens rörlighet undersökas.

5. Säkerheter

Arbetet med att genomföra direktivet om slutgiltig avveckling visar på vikten av gemensamma regler för säkerheter som ställs i betalnings- och värdepapperssystem. Det bör ges prioritet åt ytterligare framsteg på området för säkerheter. Det ömsesidiga godtagandet av gränsöverskridande säkerheter och möjligheten av att ta dem i anspråk är oundgängligt för stabiliteten i EU:s finansiella system och för en kostnadseffektiv och integrerad struktur för avveckling av värdepapper. Dessa villkor är för närvarande inte uppfyllda. Det föreligger en högre risk för ogiltigförklarande av gränsöverskridande avtal om säkerheter och det råder osäkerhet beträffande möjligheten av att ta dem i anspråk om den som ställt säkerheten blir insolvent. Om dessa problem inte får en lösning kommer gränsöverskridande värdepapperstransaktioner att omfattas av högre kostnader och risker.

Kommissionen kommer, i nära samarbete med den finansiella tjänstesektorn och de nationella myndigheterna, att inleda arbetet med att utforma förslag till lagstiftning om säkerheter.

6. Gränsöverskridande omstrukturering i en säker och öppen omgivning

EU står för närvarande mitt uppe i en omfattande och svår industriell omstrukturingsprocess. Den finansiella sektorn står i detta sammanhang i förgrunden. Ett tidigt antagande av direktivet om uppköpserbjudanden samt av Europabolagsordningen kommer att ge ett välbehövligt rättsligt stöd för skydd av minoritetsinnehav och en rationellare organisation av de rättsliga företagsstrukturerna inom den inre marknaden. Snabba framsteg med Europabolagsordningen kommer även att bana väg för att kommissionen skall kunna lägga fram sedan länge påkallade och viktiga förslag till direktiv om gränsöverskridande fusioner av börsnoterade aktiebolag och om förflyttning av bolagsäte.

Att tillse att det råder en säker och öppen omgivning för omstruktureringar är av särskild vikt i fråga om den finansiella tjänstesektorn. Full hänsyn måste givetvis tas till tillsynsfrågorna. På grund av den nyckelroll som finansiella tjänster spelar för en effektiv resursallokering i EU-ekonomin är det emellertid samtidigt mycket viktigt att det skapas strukturer som leder till större effektivitet. När tillsynsmyndigheterna behandlar omstruktureringsfrågor (fusioner, förvärv, uppköpserbjudanden osv.) bör de därför fullständigt iaktta principerna om öppenhet och icke-diskriminering, samtidigt som de tar full hänsyn till tillsynskraven. För att undvika att ospecificerade tillsynshänsyn leder till oberättigade faktiska eller potentiella hinder för omstruktureringsåtgärderna bör varje föreskrivet auktorisationsförfarande grundas på objektiva och offentliggjorda kriterier som är stabila över tiden. Kommissionen har angivit ett sådant tillvägagångssätt i sitt meddelande om vissa juridiska aspekter på gemenskapsinterna investeringar⁸, särskilt i syfte att säkerställa fri rörlighet för kapital och frihet för investeringar.

Icke-institutionella marknader

De grundläggande förändringarna av EU:s finansmarknader drivs uppenbart fram av de

institutionella marknaderna. Den icke-institutionella sektorn håller emellertid även den på att genomgå betydande förändringar. Åtgärder på EU-nivå för de icke-institutionella marknaderna och för att skydda konsumenterna har således fortsatt hög prioritet.

Genom politiken för en inre marknad för finansiella tjänster har det redan införts en rättslig ram som gör det möjligt för finansiella institut att erbjuda sina tjänster i hela unionen och ett skydd mot att institut kollapsar och mot systemrisk har upprättats. Insättare och försäkringstagare har redan ett gott skydd mot det ekonomiska trauma som en konkurs innebär. Det återstår dock många hinder för den gränsöverskridande försäljningen av tjänster. Framför allt bör de villkor på vilka finansiella produkter säljs (t.ex. marknadsföringsregler) ses över. Medlemsstaterna fortsätter att tillämpa nationella regler som ett skydd mot illojalt handelsbruk och för att säkerställa att finansiella tjänster och de som levererar dem är sunda respektive hederliga. Denna situation innebär att konsumenterna och leverantörerna hindras från att dra fördel av den inre marknadens fördelar i form av ökad valfrihet och konkurrens. Handeln över gränserna kommer endast att blomstra om konsumenterna har förtroende för att det går att lita på den tjänst som erbjuds och de försäljningsmetoder som leverantören använder, vilket inbegriper leverantörens rykte och möjligheten till respektive effektiviteten av prövningsförfaranden i fall av tvist. Liknande faktorer kan även avskräcka leverantörer från att leverera tjänster till konsumenter som bor i en annan medlemsstat till följd av de ökade kostnader eller risker som dessa transaktioner medför för leverantören. Målet bör vara ömsesidigt erkännande av väsentliga krav snarare än harmonisering av de finansiella produkterna.

Regleringsmässiga och strukturella problem som förhindrar tjänstleverantörer och konsumenter från att ömsesidigt dra nytta av varandra i ett klimat som präglas av förtroende och rättssäkerhet måste angripas med direkta åtgärder. En lämplig och gradvis ökande harmonisering av regler om marknadsföring och information i hela unionen tillsammans med ett pragmatiskt sökande efter lösningar som inte grundar sig på lagstiftning skapar förutsättningarna för en verkligt integrerad icke-institutionell marknad som fullt

⁸ EGT C 220, 19.7.1997

ut respekterar konsumenternas och leverantörernas intressen. Kommissionen har identifierat sex centrala handlingsområden.

1. Information och öppenhet

Det är av avgörande betydelse för konsumenterna att få tydlig och förståelig information när de investerar betydande sparbelopp i ett annat land. Konsumenterna behöver information för att bedöma kontraktets egenskaper, tjänsteleverantören och den föreslagna investeringen. Branschen måste göra allt vad som är möjligt för att tillgodose detta behov. En klar förståelse för vilken information som krävs kommer även att vara till fördel för tjänsteleverantörerna i och med att det gör det lättare att rikta effektiva åtgärder mot marknader i andra länder. Kommissionen kommer att uppmuntra till en konstruktiv dialog mellan leverantörer och användare samtidigt som den själv fortsätter att ha full beredskap för att reagera på medborgarnas problem, om nödvändigt med lagstiftningsåtgärder.

Kommissionen kommer att fortsätta politiken för dialog mellan leverantörer av finansiella tjänster och konsumenterna, varvid den kommer att börja med att utfärda en rekommendation i syfte att följa upp en norm för god praxis i fråga om information på området för hypotekslån. Kommissionen kommer även att försöka utveckla en övergripande politik på detta område. Detta kommer att återspeglas i ett meddelande som kommer att offentliggöras i vilket möjligheten till vägledande principer för hela skalan av gränsöverskridande finansiella tjänster kommer att undersökas, med hänsyn till befintliga EU-bestämmelser och nationella bestämmelser.

2. Prövningsförfaranden

Konsumentens osäkerhet om möjligheten att få sin sak prövad om det skulle uppstå en gränsöverskridande avtalstvist är ett av de största hindren för en inre marknad för finansiella tjänster. Det är nödvändigt att skapa mekanismer för en effektiv tvistlösning, såväl inom som utanför det rättsliga systemet, i syfte att skapa det nödvändiga förtroendet för gränsöverskridande verksamhet.

På grundval av sin politik för administrativt samarbete inom den inre marknaden skulle kommissionen kunna undersöka om ett unionsomfattande nät för klagomål borde utvecklas (inklusive en ombudsman för finansiella tjänster). På området för konsumenttvister kommer kommissionen att grunda sina åtgärder på sin rekommendation om principer som skall tillämpas på de instanser som är ansvariga för förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol⁹ och den kommer att följa den metod som anges i rekommendationen. I syfte att främja samarbete mellan dessa instanser med ansvar för konsumenttvister utanför domstolarna kommer Europeiska kommissionen således att uppmuntra att det inrättas ett nätverk mellan dem i syfte att lösa gränsöverskridande tvister. På sikt bör konsumenterna kunna hänskjuta gränsöverskridande tvister till den instans utanför domstolsväsendet som är behörig och som följer rekommendationens kriterier i utlandet via motsvarande instans utanför domstolsväsendet i hemlandet. Det behöver inte påpekas att hänvändelse till instanser utanför domstolsväsendet aldrig kan innebära att konsumenten inte har rätt att ta upp saken inför domstol. Kommissionens politik för dialog med medborgarna och näringslivet skulle också kunna utvecklas i syfte att ge råd och hjälp beträffande klagomålsförfaranden i alla delar av unionen.

3. En balanserad tillämpning av konsumentskyddsregler

Om alla medlemsstater har samma grundläggande skyddsnivå bör de nationella myndigheterna vara mer benägna att låta leverantörer av finansiella tjänster som auktoriserats i andra medlemsstater göra affärer med invånarna i deras eget land utan att ställa ytterligare krav på dessa leverantörer.

Kommissionen skulle kunna analysera de nationella konsumentskyddsbestämmelserna (inklusive allmänna bestämmelser som påverkar produkter/leverantörer från andra medlemsstater) för ett antal specifika finansiella

⁹ Rekommendation 98/257 av den 30 mars 1998.

produkter. Det skulle kunna göras ingående undersökningar för att fastställa eventuell likvärdighet mellan klart likartade bestämmelser. Arbetet skulle kunna mynna ut i en detaljerad rapport till rådet och Europaparlamentet vilken skulle ligga till grund för slutsatser om den framtida politiken. Kommissionen har redan tillkännagivit sin avsikt att offentliggöra ett meddelande om tillämpningen av principen om det allmänna bästa i försäkringssektorn.

4. Att bana väg för finansiella företag vars verksamhet grundar sig på elektronisk handel för den icke-institutionella marknaden

Elektronisk handel håller redan på att revolutionera handel och distribution för många finansiella tjänster. Leverantörer såväl inom som utanför EU kommer att ha möjlighet att få kontakt med potentiella användare över nationsgränserna till minimala distributionskostnader. Användarna kommer att få fördelen av ett större utbud av innovativa produkter. Generellt sett kommer resultatet att bli en förstärkt och befast marknadsintegration. Förslag till direktiv om elektronisk handel och distansförsäljning finns klara, vilket kommer att göra det lättare för dessa verksamheter att utvecklas. Vid diskussionerna i FSPG betonades dock behovet av ökad tydlighet och överensstämmelse på vissa områden (t.ex. befintliga skillnader för tillsynsförfaranden och anmälningsbestämmelser). Många av de frågor som redan identifierats i samband med gränsöverskridande försäljning på de icke-institutionella finansmarknaderna kommer att framstå i än skarpare belysning.

Kommissionen avser att offentliggöra en grönbok i syfte att fastställa om det råder överensstämmelse mellan bestämmelserna om tillsynsförfaranden i den befintliga lagstiftningen på det finansiella området så att den utgör en gynnsam rättslig ram för finansiella tjänsteföretag vars verksamhet grundar sig på elektronisk handel samtidigt som konsumenternas intressen fullt ut skyddas.

5. Försäkringsintermediärer

Medlemsstaterna har utvecklat konsumentskyddet gentemot försäkringsintermediärer, men den nationella lagstiftningen i olika länder har utvecklats enligt mycket olika principer, vilket hämmar det fria tillhandahållandet av tjänster. Med tanke på den nyckelroll som försäkringsintermediärerna spelar för att förbättra den inre försäkringsmarknadens funktion finns det ett behov av ett tydligt och gemensamt tillvägagångssätt för att reglera dem, vilket skulle underlätta det fria tillhandahållandet av tjänster samtidigt som konsumentskyddet skulle stärkas från en redan hög nivå.

Kommissionen håller på att förbereda ett förslag till direktiv

- 1) i syfte att aktualisera 1976 års direktiv om försäkringsintermediärer, och*
- 2) i syfte att stärka konsumentskyddet genom att fastställa gemensamma krav för bl.a. registrering, finansiell säkerhet och information till konsumenterna.*

6. Gränsöverskridande detaljbetalningar

Utan en impuls från högsta politiska nivå finns det en risk för att den enskilde konsumenten av finansiella tjänster kommer att berövas vissa av de påtagliga fördelarna med en gemensam valuta.

Innan en modern betalningsinfrastruktur som effektivt, säkert och till låga kostnader kan förmedla gränsöverskridande betalningar införts kommer särskilt kreditöverföringar av små belopp mellan länder inom euroområdet att fortsätta att belastas av höga avgifter. De nuvarande relativt små volymerna av gränsöverskridande kreditöverföringar står tillsammans med ett antal strukturella och administrativa faktorer i vägen för "bästa möjliga" sammankopplingar. Medborgarna är emellertid med rätta ovilliga att acceptera en situation där avgifterna för gränsöverskridande betalningar vida överstiger dem som tas ut inom de inhemska betalningssystemen. Om avgifterna kunde minskas till en nivå som är jämförbar med den som gäller för inhemska kreditöverföringar skulle det motsvara flera miljarder euro i besparingar.

Att åtgärda bristerna i infrastruktur och övervinna de tekniska och ekonomiska hindren kräver en samordnad strategi med stöd från högsta politiska nivå och under medverkan av EU-institutionerna, ECBS och den privata sektorn.

På liknande sätt är avgifterna för gränsöverskridande kortbetalningar högre (och framgår ofta mindre tydligt) än avgifterna för inhemska kortbetalningar, även om skillnaderna är mindre påtagliga än för kreditöverföringar. Kommissionen anser att skillnaderna på detta område skulle kunna minskas genom en kombination av åtgärder i syfte att åstadkomma tydligare information, minska förekomsten av bedrägeri och öka konkurrensen.

Det finns ett uppenbart behov av att integrerade system för detaljbetalningar, med säkra och konkurrenskraftiga gränsöverskridande överföringar av små belopp som är jämförbara med de tjänster som erbjuds inom de inhemska betalningssystemen, införs före utgången av perioden för övergång till euron. En samfällid ansträngning med deltagande av Europeiska centralbankssystemet (ECBS), EU-institutioner och den privata sektorn bör skyndsamt göras i syfte att ta fram en tekniskt säker och genomförbar lösning. Rådet och Europaparlamentet uppmanas att ange detta som en av de främsta prioriteringarna på området för finansiella tjänster och att fullt ut stödja genomförandet av en lösning som kommer att vara till nytta för medborgarna. Kommissionen avser att offentliggöra ett meddelande som innehåller en strategi för att säkerställa att det görs framsteg mot detta mål.

Sunda tillsynsstrukturer

EU:s tillsyns- och regleringssystem har utgjort en sund grund för framväxten av en verklig inre finansiell marknad som går hand i hand med sunda försiktighetskrav och finansiell stabilitet. En kontinuerlig EU-ledd konvergens mellan de krav som ställs genom olika regleringar har underbyggts av ett omfattande system av informella bilaterala samförståndsavtal mellan de finansiella tillsynsmyndigheterna. Detta har inneburit att det skapats gemensamma grundregler och pragmatiska sätt

att genomföra och tillämpa bestämmelserna i EU-direktiven om en inre marknad för finansiella tjänster. Framtiden kommer emellertid att innebära nya utmaningar. Den allt snabbare koncentrationen inom sektorn och den till följd av euron allt närmare sammankopplingen mellan olika finansiella marknader innebär att strukturerna för att begränsa och övervaka institutionell risk och systemrisk nog måste begrundas. I en omgivning som kännetecknas av starka och omedelbara spridningseffekter mellan EU:s bank- och värdepappersmarknader finns det skäl att anse att status quo inte är hållbart på längre sikt. Det finns nu ett större behov och en större vilja att öppet diskutera vilka strukturer som kommer att behövas för att säkerställa en lämplig reglering av och tillsyn över en inre marknad för finansiella tjänster.

I fråga om reglering bör unionen sträva efter att upprätthålla höga normer för tillsynen över sina finansiella institut. Dessa normer måste hålla jämna steg med marknadsutvecklingen och kapitalkraven måste på ett korrekt vis avspeglade riskerna för banker, försäkringsföretag och värdepappersföretag i unionen. Kombinerade finansiella transaktioner kan också skapa nya risker eller öka befintliga sådana. Kapitalkraven måste vara adekvata och proportionella mot de risker som uppstår i finansiella grupper som överskrider traditionella branschgränser. Kommissionen kommer att fortsätta att utöva sin initiativrätt genom att lägga fram förslag i syfte att bemöta nya regleringsfrågor. Den skulle emellertid ha stor nytta av sektorsövergripande strategiska synpunkter av det slag som skulle kunna erhållas genom den mekanism som beskrivs i avdelning IV.1 i detta dokument. Ett sådant perspektiv skulle vara värdefullt för att ange allmänna riktlinjer för lämpliga regleringsmetoder i frågor som exempelvis finansiella konglomerat. EU måste även spela en nyckelroll genom att hävda unionens röst i internationella finansiella regleringsforum i syfte att tillse att det utfärdas sunda och konsekventa regleringar som garanterar lika konkurrensvillkor. Den globala dimensionen av regleringen av finansiella tjänster kommer att få allt större betydelse i takt med ökad internationell liberalisering under WTO:s överinseende¹⁰.

¹⁰ Ratifikationen av 1997 års avtal fortskrider och uppmärksamheten vänds mot en andra liberaliseringsrunda inom ramen för GATS (det allmänna avtalet om tjänstehandel).

På tillsynsrådet har den ökade marknadsintegrationen ställt frågan om förstärkt EU-samarbete i förgrunden. Den fortlöpande processen med internationalisering, mindre användning av intermediärer och globalisering av finansiella tjänster innebär att den nuvarande strukturen för samarbete och samordning mellan myndigheterna ifrågasätts. Följande praktiska åtgärder, vilka bygger på befintliga bestämmelser, kan vara ett sätt att ta hänsyn till det ökade inslaget av gränsöverskridande och sektorsövergripande verksamhet i syfte att säkerställa finansiell stabilitet.

1. Den tilltagande sektorsövergripande komplexiteten understryker behovet av tydliga tillsynsroller. Många av de frågor som diskuteras utifrån ett bank-, försäkrings- eller värdepappersperspektiv skär i verkligheten igenom alla finansiella sektorer. Det finns därför ett trängande behov av ökat samarbete, ökad övervakning och bättre förståelse för erfarenheter och risker i alla sektorer, inklusive dem som normalt sett skulle ligga utanför synfältet för de enskilda tillsynsmyndigheterna på bank-, försäkrings- eller värdepappersområdet. För närvarande saknas det ett forum för att utveckla gemensamma sektorsövergripande metoder för den dagliga tillämpningen av tillsynsregler i enskilda ärenden. Kommissionen anser att det skulle vara en stor fördel om det kunde utvecklas smidiga mekanismer för ett nära samarbete från fall till fall mellan de myndigheter som utövar tillsynen. Sådana mekanismer kunde bygga på medlemskap i befintliga strukturer. På så vis undviks risken för att duplicera och utöka de strukturer som redan finns¹¹. Även om kommissionens uppgift på området för finansiella tjänster är inriktad på reglering är den redo att hjälpa medlemsstaterna att utveckla dessa idéer.
2. När det gäller värdepappersmarknaderna har samarbetet mellan värdepappers-kommittéerna tagit ett steg framåt genom bildandet av FESCO. I takt med att gränsöverskridande handel och emissioner blir en vardaglig företeelse kommer politiska frågor såsom exempelvis marknadsintegritet att bli ett gemensamt intresse. Med tiden kan en enda myndighet för att övervaka tillsynen över värdepappersmarknaderna bli ett förslag som är värt att överväga mot bakgrund av förändrade marknadsrealiteter. EU har även hämmats av att det saknats en kommitté med tillräcklig status som kan hjälpa EU-

institutionerna med att utveckla och genomföra reglering av investeringstjänster och värdepappersmarknader.

3. EU:s lagstiftning ger ett rättsligt bindande stöd för gränsöverskridande samarbete mellan tillsynsmyndigheter på bankområdet. Dessa regler tillämpas genom bilaterala samförståndsavtal mellan de nationella tillsynsmyndigheterna. På senare tid har en del hävdats att dessa avtal inte längre räcker för att begränsa de gränsöverskridande effekter som blir följden om stora institut skulle gå i konkurs. Kommissionen håller inte med om åsikten att de nuvarande bestämmelserna inte är lämpliga för det stadium som den inre bankmarknaden för närvarande befinner sig på. Den anser dock att det finns behov av en politisk bedömning på hög politisk nivå, med deltagande av alla institutioner på nationell nivå och EU-nivå, av vilka förutsättningar som skall vara uppfyllda för att en översyn skall vara motiverad.

Besluten om lämpliga tillsynsformer avgörs för närvarande på nationell nivå och även tillsynen över bank-, försäkrings- och värdepapperssektorerna sker huvudsakligen på denna nivå. Medlemsstaterna har utvecklat olika modeller för att utföra dessa uppgifter. Ömsesidigt förtroende för effektiviteten i partnerlandets finansiella tillsyn och reglering, vare sig den utförs av en enda myndighet för hela sektorn eller av separata delsektorsmyndigheter som samarbetar och samordnar sin verksamhet på ett effektivt sätt, är den viktigaste komponenten i en framgångsrik gränsöverskridande tillsyn.

Kommissionen avser att lägga fram förslag i syfte att upprätthålla en hög nivå för tillsynslagstiftningen på bank-, försäkrings- och värdepappersområdet. I detta syfte kommer det i största möjliga utsträckning att tas hänsyn till de befintliga organens arbete (Baselkommittén, FESCO osv.). Tillsynen över finansiella konglomerat kommer att behandlas. Det kommer att inrättas lämpliga och effektiva mekanismer för att stimulera sektorsövergripande diskussioner och samarbete

¹¹ Tex. Kontaktgruppen, FESCO och konferensen för tillsynsmyndigheter på försäkringsområdet samt deras moderkommittéer - Rådgivande bankrårelsekommittén, Högnivåkommittén för värdepapperstillsyn och Försäkringskommittén.

mellan myndigheterna om frågor av gemensamt intresse. På värdepappersrådet förutser kommissionen att det kommer att inrättas en värdepapperskommitté, vilket har samband med eventuella framtida interinstitutionella beslut om kommittéförfaranden. Kommissionen förespråkar även att det inleds en politisk diskussion på hög nivå om vilka förutsättningar som skall vara uppfyllda för att en översyn av de nuvarande tillsynsmekanismerna i banksektorn skall vara motiverad.

Allmänna villkor för en effektiv EU-omfattande finansmarknad

1. Företagsstyrning

Investerare på den inre marknaden kan uppleva onödig osäkerhet på grund av skillnader i bestämmelser om företagsstyrning. Dessa skillnader kan ge upphov till rättsliga eller administrativa hinder som kan hindra utvecklingen av en EU-omfattande finansmarknad (t.ex. praktiska bestämmelser om hur aktieägare i partnerländer får utöva sin rösträtt). Begreppet "företagsstyrning" omfattar dock ett stort antal frågor och det är för närvarande oklart hur de påverkar den inre marknaden för finansiella tjänster. Nationella bestämmelser grundar sig dessutom på långvariga rättsliga och socio-ekonomiska traditioner. För närvarande bör eventuella ingripanden från EU på detta område begränsas till att identifiera eventuella hinder för utvecklingen av en EU-omfattande finansmarknad vilka är en följd av bestämmelser om företagsstyrning.

En översyn av befintliga nationella regler för företagsstyrning kommer att inledas i syfte att identifiera eventuella rättsliga eller administrativa hinder för utvecklingen av en inre marknad för finansiella tjänster.

2. Beskattning

För att få en smidigt fungerande inre marknad för finansiella tjänster som bidrar till en effektiv resursallokering i hela Europeiska unionen måste den fortsatta integrationen av finansmarknaderna ske mer eller mindre parallellt med en lämplig process för att samordna beskattningen.

Liberaliseringen av kapitalrörelserna 1988, vilket var en central åtgärd för att bl.a. skapa en inre marknad för finansiella tjänster, var avsedd att åtföljas av parallella åtgärder på området för beskattning av ränteinkomster från sparande i syfte att undanröja eller minska riskerna för snedvridning, skattefusk eller skatteflykt. Rådet kunde emellertid inte enas om det förslag till direktiv som lades fram 1989.

En andra central åtgärd för finansiell liberalisering var antagandet av specifika sektorsdirektiv för finansiella tjänster, återigen utan att det skedde några framsteg på skatteområdet. Hinder till följd av beskattningen av försäkringspremier fortsätter t.ex. att utgöra ett allvarligt hinder för en inre marknad för försäkringar.

Denna handlingsram är avsedd att vara den tredje centrala åtgärden i riktning mot en inre marknad för finansiella tjänster. Ett antal medlemsstater, tillsammans med kommissionen, anser att det skulle vara obalanserat ur teknisk synpunkt och politiskt svårt att genomföra denna tredje åtgärd så länge processen med skattesamordning på finansmarknaderna inte kommit längre.

Rådet uppmanas att anta 1998 års förslag till direktiv i syfte att säkerställa en effektiv minimibeskattnings av ränteinkomster från sparande inom gemenskapen. Kommissionen kommer att fortsätta sina ansträngningar att bekämpa skattehinder för en fullt fungerande inre marknad för finansiella tjänster. Kommissionen kommer, mot bakgrund av diskussionerna i Skattepolitiska gruppen, att lägga fram förslag om pensionsfonder och försäkringar.

IV. Att genomföra handlingsramen

Diskussionerna i FSPG har gjort det möjligt att göra en sedan länge påkallad genomgång av vår lagstiftningsmetod för finansmarknaderna. Det tog över ett årtionde att enas om den finansiella lagstiftningen för den inre marknaden, vilken gav rättslig verkan åt den vägledande tanken om "ett enda tillstånd/hemlandstillsyn". Vi håller nu på att inleda en kvalitativt mer utmanande process som syftar till att uppnå ett större urval av politiska mål mot bakgrund av en allt mer föränderlig finansiell omgivning. För att

framgångsrikt kunna genomföra den regleringsplan som anges i bilagan kommer vi att behöva se över det sätt på vilket vi utvecklar lagstiftning om finansiella tjänster och skapa en hög nivå av internationellt samarbete.

Det krävs mekanismer för att undvika följande fallgropar:

- 1) Att från fall till fall och som en reaktion på olika händelser som redan ägt rum föreslå och utforma åtgärder är otillräckligt i en situation där finansiella konglomerat är en vardaglig företeelse och gränserna mellan olika finansiella tjänster kontinuerligt håller på att suddas ut. Det krävs ett holistiskt, sektorsövergripande perspektiv för att ange vilka regleringar som bör prioriteras, för att undvika spänningar mellan olika politiska mål inom olika segment av finansmarknaderna och för att utvidga intervallet av politiska lösningar. Allt detta talar för vikten av att ha tillgång till strategiska synpunkter på hög nivå då politiken fastställs.
- 2) Utdragna beslutsprocesser (se diskussionerna om likvidation av kreditinstitut och försäkringsföretag). Ett tillvägagångssätt som i högre grad bygger på att det på ett tidigt stadium och innan lagstiftningsförslag tas fram råder delaktighet och samförstånd vid utformningen av politiken kommer att ge utdelning när de formella (medbeslutande)förfarandena skall avslutas. Detta tillvägagångssätt bör utvidgas till alla EU-institutioner, men även till företrädarna för marknadsaktörer, konsumenter, användare och anställda.
- 3) Inflexibilitet. Lösningar på EU-nivå måste kännetecknas av en viss flexibilitet så att de inte omedelbart blir obsoleta på grund av marknadernas obehagliga utveckling. Alltför rigida EU-åtgärder får ofta endast som konsekvens att marknadsstrukturer och marknadsuppträdande förstelnas. Denna risk ökar på grund av den långa tid som krävs för att formellt besluta om lagstiftningsåtgärder.

Det sätt på vilket vi genomför den nya handlingsramen kommer att vara avgörande för hur vi lyckas. Nedanstående mekanismer kan övervägas.

1. Att uppdatera de sektorsövergripande prioriteringarna

Det kommer att uppstå nya frågor som kräver reglering, vilka kommer att innebära ett potentiellt hot mot EU:s finansmarknader. För att möta dessa utmaningar är det nödvändigt att se över hur unionens strukturer och förfaranden i fråga om finansiella tjänster för närvarande är organiserade.

Utan att det påverkar kommissionens lagliga initiativrätt skulle en mekanism för att identifiera framtida utmaningar och inordna prioriteringarna i ett allmänt sammanhang kunna omfatta följande:

- *Ett forum för att skapa samförstånd om nya frågeställningar mellan de nationella ministerier som arbetar med reglering av finansiella tjänster. Kommissionen skulle ha stor nytta av tillgång till strategiska synpunkter liknande dem som FSPG tillhandahöll under den korta tid denna grupp existerade.*
- *Lämpliga åtgärder skulle kunna vidtas för att göra det möjligt att på ett tidigt stadium informellt diskutera politikens inriktning med företrädare för Europaparlamentet.*
- *Ett forum på hög nivå skulle kunna inrättas i syfte att sondera åsikterna hos organ som företräder de huvudsakliga intressegrupper i EU som har ett intresse av att finansmarknaderna fungerar smidigt och effektivt. De viktigaste bland dessa skulle vara företrädare för alla segment av finansmarknaderna, fondbörsen, konsumenter, användare (företag) och anställda.*
- *Den process för ekonomiska reformer som nyligen inletts ger väsentliga uppgifter om och analyser av varu-, tjänste- och kapitalmarknadernas funktion. Cardiffprocessen kommer att ge ett värdefullt underlag vid valet av prioriteringar.*
- *Kommissionen bör regelbundet rapportera till rådet om hur arbetet med att genomföra åtgärderna i handlingsramen inom de utsatta tidsfristerna fortskrider och, efter granskning av en högnivågrupp, vilka framsteg som gjorts i fråga om förhållningsättet till nya sektorsövergripande utmaningar (som t.ex. finansiella konglomerat).*

2. Att välja bästa möjliga tekniska lösningar

Kommissionen avser att på ett så tidigt stadium som möjligt diskutera de stora dragen i varje initiativ med de övriga EU-institutionerna och relevanta intressegrupperna på EU-nivå. Sådana rådfrågningar kan omfatta följande:

- 1) Synpunkter från nationella myndigheter som arbetar med reglering av och tillsyn över marknaderna kan integreras på ett tidigt stadium när gemenskapsinitiativen utarbetas.
- 2) EU:s representativa organ kan utse ett begränsat antal experter som kan hjälpa kommissionen att bedöma konsekvenserna av lösningar av mer teknisk karaktär.

3. Att snabbt genomföra överenskomna lösningar

För närvarande går förändringen av EU:s tillsynsregler i syfte att hantera nya källor till instabilitet eller anpassa reglerna till bästa tillämpliga reglerings-/tillsynspraxis mycket långsamt (det är inte ovanligt att lagstiftningsförfaranden tar mellan tre och fyra år att slutföra). Europaparlamentet belyser i sin resolution riskerna med dessa dröjsmål och betonar samtidigt behovet av att på ett effektivt sätt bemöta oron beträffande den demokratiska legitimiteten i EU:s beslutsprocess.

Alla är eniga om att vi kraftigt måste minska den tid som går åt för att komma fram till beslut om enskilda åtgärder. Kommissionen skulle tillsammans med Europaparlamentet och rådet kunna undersöka vilket som är det bästa sättet för att eventuellt kunna påskynda det medbeslutandeförfarande som avses i artikel 251 i fördraget (i sin lydelse enligt Amsterdamfördraget).

Det behövs dock ett mer omfattande nytänkande beträffande det sätt på vilket politiken för de finansiella marknaderna utformas. Vid mer radikala förfarandemässiga tillvägagångssätt måste det dock tillses att det råder rigorös övervakning från Europaparlamentets och rådets sida samt säkerställas att reglerna i största möjliga utsträckning tolkas och tillämpas på ett enhetligt sätt i hela EU. Det bör införas större flexibilitet i regleringspolitiken så att den vid behov snabbare kan anpassas (under politiskt överinseende) till förändrade omständigheter.

Kommissionen skulle kunna inleda informella diskussioner med Europaparlamentet och medlemsstaterna om hur artikel 251 kan användas för att påskynda lagstiftningsprocessen för finansiella tjänster. Dessutom kommer det att undersökas hur lagstiftning kan utarbetas i syfte att undvika alltför stor komplexitet. Inretningslagstiftning på detta område (grundad på artikel 100a) skulle i synnerhet kunna omfatta "väsentliga krav" som grundar sig på en hög konsumentskyddsnivå. De centrala principerna i EU-lagstiftningen skulle kunna utvecklas mera i detalj genom att använda överenskomna kommittéförfaranden, vilket skapar rättssäkerhet i fråga om närmare genomförandebestämmelser. Ytterligare klargöranden i tekniska frågor, till stöd för tillsynsmyndigheter och andra organ som arbetar med daglig tillämpning av rambestämmelser, skulle ske i form av meddelanden från kommissionen.

Rådet och Europaparlamentet uppmanas att stödja genomförandet av detta nya tillvägagångssätt för att utarbeta och färdigställa förslag till åtgärder på EU-nivå för finansmarknaderna.

HANDLINGSPLAN FÖR FINANSIELLA TJÄNSTER

Handlingsplan för finansiella tjänster

Denna plan grundar sig på de omfattande samråden beträffande kommissionens handlingsram och genom denna plan bekräftas vilka åtgärder som måste vidtas för att alla fördelar med euron skall kunna uppnås och för att de finansiella marknaderna inom EU skall vara fortsatt stabila och konkurrenskraftiga. Den kommande kommissionen kommer att behöva fastställa under vilka förhållanden olika åtgärder skall vidtas. Den optimala tidsramen återspeglar de prioriteringar som har framkommit under diskussioner i policygruppen för finansiella tjänster (FSPG), med Europaparlamentet och med andra berörda parter.

Europaparlamentet och rådet uppmanas att ställa sig bakom handlingsplanens innehåll och angelägenhetsgrad. Europaparlamentet och rådet uppmanas också att göra sitt yttersta för att säkerställa att enighet snabbt uppnås om de enskilda lagstiftningsåtgärderna och om hur de skall genomföras. Det krävs även ett åtagande att satsa den politiska kraft och de resurser som krävs för att klara de ambitiösa tidsramar som satts upp för att motsvara marknadens föränderliga krav och behovet av att skydda konsumenternas intresse och att öka konkurrenskraften för EU:s näringsliv i sin helhet.

Var och en av de åtgärder som anges i handlingsplanen har tilldelats en av följande tre prioritetsgrader:

Åtgärder med prioritetsgrad 1:

Det råder en bred enighet om att dessa åtgärder måste vidtas omedelbart. Dessa åtgärder är nödvändiga för att

alla fördelar med euron skall kunna uppnås och för att finanssektorn och näringslivet inom EU skall vara konkurrenskraftigt samtidigt som konsumentintressena skyddas.

- I de fall lagförslag redan har lagts fram uppmanas Europaparlamentet och rådet att vidta alla nödvändiga steg för att säkerställa största möjliga enighet före den 1 januari år 2000.
- Kommissionen bekräftar att den i de fall där det krävs ett initiativ skyndsamt kommer att vidta de åtgärder som är nödvändiga.
- Rådet och Europaparlamentet uppmanas att på grundval av kommissionens eventuella förarbete säkerställa att enighet snabbt uppnås inom två år, eller åtminstone innan övergångsperioden för euron går ut, och att skyndsamt genomföra överenskomna åtgärder.

Åtgärder med prioritetsgrad 2:

Kommissionen anser att dessa åtgärder är viktiga för att den inre marknaden för finansiella tjänster skall fungera väl. De omfattar särskilt ändring av existerande lagstiftning eller anpassning av de nuvarande strukturerna för att klara nya utmaningar.

Åtgärder med prioritetsgrad 3:

Dessa åtgärder gäller viktiga områden där det finns en tydlig och allmän enighet om att nya åtgärder skall vidtas i syfte att utarbeta en konsekvent politik till slutet av perioden för övergång till euron.

Strategiskt mål 1: En enda institutionell marknad i EU

Ett snabbt antagande och genomförande av följande åtgärder¹² i syfte att uppnå detta strategiska mål kommer att:

- göra det möjligt för företag att anskaffa kapital på konkurrenskraftiga villkor på EU-nivå,
- ge investerare och intermediärer tillgång till alla marknader från en enda geografisk punkt,
- göra det möjligt för företag som tillhandahåller investeringstjänster att erbjuda sina tjänster i alla medlemsstater utan att stöta på onödiga hinder eller administrativt eller rättsligt krångel,

- ge upphov till en sund och välintegrerad ram med sundhetsregler inom vilken fondförvaltare kan allokera de tillgångar de förfogar över så att de ger största möjliga avkastning, och
- skapa ett klimat präglad av rättssäkerhet så att värdepappershandeln inte medför onödig motpartsrisk.

¹² De föreslagna åtgärderna är strukturerade enligt framställningen i introduktionsdokumentet

Att anskaffa kapital på EU-nivå:

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Anpassning av prospektdirektivet genom en eventuell ändring av lagtexten	1	Att undanröja hinder för effektivt ömsesidigt erkännande av prospekt, så att ett prospekt eller erbjudande som godkänts i en medlemsstat accepteras i alla medlemsstater. Om dessutom förhandsregistrering inför emissionen införs kommer tillgången till kapitalmarknaderna att underlättas på grundval av enhetliga prospekt, vilka härletts från årsredovisningarna.	Kommissionen, på grundval av FESCO:s ¹³ arbete.	Offentliggörande i mitten av år 2000. Antagande år 2002.
Uppdatering av direktivet om information som regelbundet skall offentliggöras (82/121/EEG)	3	Information som är av högre kvalitet och som offentliggörs oftare kommer att öka marknadsaktörernas förtroende och attrahera kapital.	Kommissionen, efter samråd med FESCO och företrädare för marknaden.	Samråd inledd i mitten av år 2000. Förslag år 2001. Antagande år 2002.

¹³ Forum of European Securities Commissions (Forumet för europeiska värdepapperskommittéer)

Att upprätta en gemensam rättslig ram för integrerade värdepappers- och derivatmarknader:

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Offentliggörande av ett meddelande från kommissionen i syfte att skilja på "sofistikerade" investerare och icke-institutionella investerare.	1	Sammanfattning av gemensam tolkning. Förtydligande av användandet av regler för investerarskydd, bland annat uppföranderegler för att fastställa under vilka omständigheter som värdlandets affärsregler skall tillämpas på gränsöverskridande värdepapperstransaktioner.	Kommissionen, på grundval av FESCO:s arbete och efter samråd med medlemsstaterna.	Utkast för offentliggörande i slutet av 1999.
Förslag till ett direktiv om att motverka otillbörlig marknadspåverkan.	2	Öka marknadens integritet genom att minska de institutionella investerarnas och intermediärernas förmåga att manipulera marknaderna. Fastställa gemensamma regler för olika marknadsplatser i syfte att öka investerarnas förtroende för en framväxande gemensam värdepappersmarknad.	Kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna och företrädare för marknaden.	Förslag i slutet av år 2000. Antagande år 2003.
Grönbok om modernisering av investeringstjänstedirektivet	2	Omfattande översyn av investeringstjänstedirektivet som grund för en integrerad och effektiv marknad för investeringstjänster. Undanröja kvarvarande hinder för marknadstillträde för mäklare/handlare, hinder för fjärmedlemskap och begränsningar för handel med statsobligationer. Möta nya regleringsutmaningar så som alternativa handelssystem.	Kommissionen	Offentliggörande av grönbok i mitten av år 2000.

Mot en enhetlig ekonomisk rapportering för börsnoterade företag:

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Ändring av det fjärde och sjunde bolagsrättsdirektivet för att möjliggöra redovisning av verkligt värde	2	Göra det möjligt för europeiska företag att redovisa vissa finansiella tillgångar till deras verkliga värde, i enlighet med internationella redovisningsnormer (IAS).	Kommissionen, rådet och Europa-parlamentet.	Förslag hösten 1999. Antagande år 2001.
Meddelande från kommissionen om uppdatering av EU:s redovisningsstrategi	1	Utbeta en strategi för att öka jämförbarheten mellan ekonomiska rapporter från börsnoterade EU-företag, grundat på en kombination av EU:s redovisningsdirektiv och/eller ekonomiska rapporter som utgivits enligt internationellt accepterade redovisningsnormer. Strategin bör omfatta en mekanism för granskning av internationella riktvärdesnormer så att dessa kan användas (utan några nationella variationer) av börsnoterade företag i EU.	Kommissionen	Offentliggörande i slutet av 1999.
Modernisering av redovisningsreglerna i fjärde och sjunde bolagsrättsdirektiven	2	Göra de fjärde och sjunde direktiven förenliga med den inre marknadens behov och ta hänsyn till utvecklingen av internationella redovisningsnormer.	Kommissionen, rådet och Europa-parlamentet	Förslag i slutet av år 2000. Antagande år 2002.
Kommissionens rekommendation om revisionspraxis i EU	2	Höja kvaliteten på den lagstadgade revisionen i EU genom att rekommendera särskilda åtgärder beträffande kvalitetssäkring och revisionsnormer.	Kommissionen	Offentliggörande i slutet av 1999.

Att begränsa systemrisken vid värdepapperstransaktioner:

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Genomförande av direktivet om slutgiltig avveckling	1	Det är viktigt med ett gemensamt och sammanhängande genomförande av direktivet inom EU för att systemen skall fungera smidigt.	Medlemsstaterna	Kommissionen fortsätter granska genomförandet i en arbetsgrupp. Kommissionen rapporterar till rådet i slutet av 2002.
Direktivet om gränsöverskridande säkerheter.	1	Rättssäkerhet beträffande giltighet och ianspråkstagande av säkerheter som ställs för gränsöverskridande värdepapperstransaktioner.	Kommissionen i samråd med medlemsstaterna och marknadsexperten	Samråd inleddes hösten 1999. Förslag i slutet av år 2000. Antagande år 2003.

Mot ett säkert och öppet klimat för gränsöverskridande omstrukturering:

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Politisk överenskommelse om det föreslagna direktivet om uppköpserbjudanden	1	Skapa klarhet och insyn i hela EU beträffande de rättsliga frågorna som måste lösas vid ett uppköpserbjudande. Förhindra att omstruktureringen av företag inom EU snedvrids genom godtyckliga skillnader i företagslednings- och managementkulturer.	Rådet och Europaparlamentet	Mitten av 1999. Antagande år 2000.
Politisk överenskommelse om Europabolagsordningen	1	Skapa en frivillig rättslig struktur för att underlätta för företag att placera verksamhet som omfattar hela EU under ett enda rationaliserat rättsligt paraply. I samband med detta klargöra de möjligheter anställda har till medbestämmande och på så sätt skapa ytterligare samsyn beträffande metoder för företagsstyrning.	Rådet och Europaparlamentet	Mitten av 1999. Antagande år 2000.
Översyn av metoder för företagsstyrning inom EU	3	Identifiering av rättsliga eller administrativa hinder och de skillnader i metoder för företagsstyrning som dessa leder till.	Kommissionen, medlemsstaterna och marknaderna.	Inleda översyn i början av år 2000.
Ändra det tionde bolagsrättsdirektivet	3	Skapa möjlighet för företag att genomföra gränsöverskridande företagsfusioner	Kommissionen	Förslag hösten 1999. Antagande år 2002.
Fjortonde bolagsrättsdirektivet	3	Tillåta företag att flytta sitt säte till en annan medlemsstat	Kommissionen	Förslag hösten 1999. Antagande år 2002.

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Meddelande från kommissionen om fondbaserade pensionsystem	1	Samråd om tillsynsram för kompletterande pensionsfondssystem för att skydda förmänstagarnas rättigheter genom strikta sundhetskrav och noggrann tillsyn.	Kommissionen	Offentliggörande i maj 1999.
Politisk överenskommelse om de föreslagna direktiven om fondföretag	1	Genom förslag 1 kommer hindren för gränsöverskridande försäljning av fondandelar att undanröjas genom att fondföretagen tillåts investera i ett större antal tillgångslag. Genom förslag 2 skulle förvaltningsbolagen erhålla ett europeiskt tillstånd och det verksamhetsområde som de tillåts verka inom skulle utvidgas (och de skulle även få tillhandahålla individuella portföljförvaltningstjänster).	Rådet, Europaparlamentet	Slutet av 1999. Antagande år 2000.
Direktiv om tillsyn över pensionsfonder	1	Enligt den strategi som anges i kommissionens meddelande kommer kommissionen att lägga fram ett förslag till direktiv om tillsyn över pensionsfonder. I detta direktiv kommer den mångfald av pensionsfonder som för närvarande finns i EU att beaktas och det kommer att omfatta beviljande av tillstånd, rapportering, lämplighetskriterier och regler om skulder och investeringar.	Kommissionen	Förslag i mitten av år 2000. Antagande år 2002.

Strategiskt mål 2 Säkerhet och skydd för icke-institutionella marknader

Det krävs samfälliga ansträngningar enligt nedan från EU-institutionerna och alla berörda parter så att

- ge konsumenterna de nödvändiga instrumenten (information) och skyddsmekanismerna (tydliga rättigheter och effektiv tvistlösning) för att aktivt och fullt ut kunna delta i den inre marknaden för finansiella tjänster;
- identifiera och upphöra med omotiverat insisterande på icke-harmoniserade regler för konsumentmarknaderna som utgör ett hinder för gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster;
- främja tillkomsten av effektiva mekanismer för att undanröja de brister i den inre icke-institutionella marknaden för finansiella tjänster som beror på skillnader i privaträtten,
- skapa sådana rättsliga förhållanden att nya distributionskanaler och fjärrkommunikationsteknik kan komma till användning i hela Europa, och
- främja framväxten av kostnadseffektiva och säkra betalningssystem som gör det möjligt för medborgarna att överföra små belopp mellan medlemsstaterna utan att drabbas av alltför höga avgifter.

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Politisk överenskommelse om ett förslag till direktiv om distansförsäljning av finansiella tjänster	1	Förslaget syftar till att åstadkomma konvergens beträffande reglerna om den marknadsförings- och försäljningsteknik som företagen använder gentemot konsumenterna. Detta kommer att begränsa konsumenternas exponering för icke önskvärda saluföringstekniker (negativa avtal och otillbörliga påtryckningar) genom att lämpliga bestämmelser införs (generösa ångermöjligheter, förbud). När dessa regler införs bör distansförsäljning med hjälp av fjärrkommunikationsteknik vara fri från denna typ av hinder.	Rådet, Europaparlamentet	Slutet av 1999. Antagande år 2000.
Meddelande från kommissionen med regler för tydlig och begriplig information för köpare	2	Skapa en övergripande bild av den grundläggande information som konsumenterna behöver för att bedöma kvaliteten på företag som tillhandahåller tjänster i andra medlemsstater, säkerheten i resultatet av de tjänster som erbjuds (plus möjligheter till prövning). Undersöka i vilken utsträckning detta informationsbehov tillgodoses för en rad finansiella tjänster.	Kommissionen, medlemsstaterna	Översyn inledd i slutet av 1999, meddelande i mitten av år 2000.
Rekommendation att stödja bästa praxis beträffande tillhandahållande av information (hypotekslån).	1	Kommissionen kommer att offentliggöra ett meddelande som bygger på diskussioner mellan företagen och konsumenterna och som ger stöd till den överenskommelse om vilken information som skall tillhandahållas vid gränsöverskridande hypotekslån. Kommissionen medverkar i övervakningen av hur överenskommelsen följs.	Kommissionen, företrädare för banker och konsumenter	Offentliggörande i slutet av 1999.

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Rapport från kommissionen om betydande skillnader mellan nationella bestämmelser om transaktioner mellan företag och konsument.	3	Rapporten kommer att innehålla en förteckning över hinder för gränsöverskridande transaktioner mellan företag och konsumenter för relevanta finansiella tjänster. Detta kommer att ligga till grund för en analys av huruvida, hur och varför världens konsumentregler gäller och kommer att leda till att de omständigheter fastställs under vilka de nationella reglerna är/inte är likvärdiga. Ge objektiva och empiriska underlag för en diskussion med medlemsstaterna och Europaparlamentet om hur det gränsöverskridande tillhandahållandet av finansiella detaljtjänster skall kunna underlättas utan att konsumentskyddet äventyras.	Kommissionen, medlemsstaterna	Översyn inledd hösten 1999, lägesrapport i mitten av år 2000. Diskussioner med rådet och Europa-parlamentet inleddes i slutet av år 2000.
Tolkningsmeddelande om friheten att tillhandahålla tjänster och det allmänna bästa på försäkringsområdet	2	Större rättsäkerhet och tydlighet för medlemsstaterna, försäkringsföretagen och medborgarna, vilket bidrar till att skapa en enda marknad.	Kommissionen	Offentliggörande sommaren 1999.
Förslag till ändring av direktivet om försäkringsintermediärer	2	Att underlätta för försäkringsintermediärer att fritt tillhandahålla tjänster och att öka konsumentskyddet genom att uppdatera och införa krav på professionalism och kompetens. Genom att skapa strikta gemensamma grundbestämmelser för intermediärer kan försäkringsföretag i andra medlemsstater lättare saluföra sina försäkringstjänster.	Kommissionen ¹⁴	Förslag i mitten av 2000. Antagande år 2002.
Meddelande från kommissionen om en gemensam marknad för betalningar	2	Kommer att ge ledning åt de offentliga och privata organ som har en funktion att fylla när det gäller att säkerställa att säkra och kostnadseffektiva detaljbetalningar kan ske över gränserna. För närvarande ger sådana transaktioner upphov till avgifter som i genomsnitt är mycket högre än de avgifter som tas ut i de inhemska betalningssystemen, vilket är en ohållbar situation i ett område med en enda valuta. Meddelandet kommer främst att vara inriktat på kreditöverföringar men även betalningar med kort, checkar och kontanter kommer att behandlas.	Kommissionen, ECBS, företrädare för marknaden, konsumenterna	Offentliggörande sommaren 1999.
Kommissionens handlingsplan för att förhindra bedrägeri och förfalskning i betalningssystem	2	Komma överens om sätt att förhindra bedrägeri, till exempel genom att organisera utbyte av uppgifter eller öka säkerheten i tekniska system.	Kommissionen, näringslivet, användarna och medlemsstaterna	Offentliggörande av meddelande i slutet av 1999.
Kommissionens grönbok om en strategi för elektronisk handel med finansiella tjänster	1	En tydlig och sammanhängande strategi för hela finanssektorn, i vilken befintliga regler, den internationella utvecklingen och tekniska framsteg beaktas. Analysen kommer att omfatta tillämpningen av Romkonventionen på elektronisk handel.	Kommissionen	Offentliggörande i mitten av år 2000.

¹⁴ Försäkringskommittén

Strategiskt m 13: Moderna sundhetsregler och tillsyn

Snabba framsteg måste göras för att

- mycket skyndsamt undanröja de eventuella luckor i EU:s tillsynsram som uppstått till följd av nya former av finansiell verksamhet eller till följd av globaliseringen,
- ange strikta och lämpliga normer så att EU:s banksektor framgångsrikt kan klara av en intensifiering av konkurrenstrycket,
- bidra till utvecklingen av tillsynsstrukturer inom

EU som kan bevara stabiliteten och förtroendet i en tid präglad av föränderliga marknadsstrukturer och av globalisering,

- utveckla en reglerings- och tillsynsstrategi som kan ligga till grund för en framgångsrik utvidgning,
- göra det möjligt för EU att spela en viktig roll när det gäller att ange ambitiösa globala reglerings- och tillsynsnormer, bland annat beträffande finansiella konglomerat.

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Anta förslaget till direktiv om likvidation av försäkringsföretag	1	Skapa en sammanhängande rättslig ram för avveckling och likvidation av försäkringsföretag på den inre marknaden genom ömsesidigt erkännande av förfaranden och principerna om enhet, universalitet, öppenhet och icke-diskriminering.	Rådet, Europa-parlamentet	Ny första behandling i Europa-parlamentet i slutet av 1999. Politisk överenskommelse så snart som möjligt. Antagande år 2001.
Anta förslaget till direktiv om likvidation av banker	1	Gemensamma regler om likvidation kommer att ge upphov till gemensamma principer för vilka förfaranden som skall följas om en bank är insolvent och för att identifiera vilken myndighet som är behörig. Dessa regler kommer därmed att förhindra att insolventa institut fortsätter sin verksamhet, vilket annars skulle kunna ge upphov till motpartsrisk.	Rådet, Europa-parlamentet	Gemensam ståndpunkt i slutet av 1999. Antagande år 2001.
Anta förslaget till ett direktiv om elektroniska pengar	1	Säkerställa marknadstillträde för och tillräcklig reglering av tillhandahållare av elektroniska pengar. Förtydliga de tillsynsregler enligt vilka andra institut än traditionella kreditinstitut får tillhandahålla elektroniska pengar. Möjliggöra att denna verksamhet utvecklas till att bli gränsöverskridande.	Rådet, Europa-parlamentet	Gemensam ståndpunkt hösten 1999. Antagande år 2000.
Ändring av direktivet om penningtvätt	1	Bekämpa bedrägerier och penningtvätt i det finansiella systemet genom att utvidga definitionen av förbrott och genom att utsträcka rapporteringskraven ("misstänkta transaktioner") till att omfatta relevanta yrkesgrupper utanför den finansiella sektorn.	Kommissionen	Förslag i mitten av 1999. Antagande år 2001.
Rekommendation från kommissionen om information om finansiella instrument	2	Ökad information om bankers och andra finansiella instituts verksamhet så att investerare kan fatta välgrundade beslut och för att främja insyn och disciplin på marknaden som ett komplement till tillsynsreglerna.	Kommissionen	Meddelande i mitten av 1999
Ändring av direktiven om kapitalkrav för banker och värdepappersföretag	2	Arbetet med en översyn av bankernas kapitalregler så att dessa skall återspegla marknadsutvecklingen sker parallellt med den översyn som pågår inom Baselkommittén för banktillsyn (G-10). Detta arbete förväntas resultera i en översyn av EU:s bank- och investeringskapitalregler.	Kommissionen ¹⁵ , medlemsstaterna, företrädare för marknaderna	Förslag till direktiv vären 2000, beroende på hur Baselkommitténs arbete fortskrider. Antagande år 2002.

¹⁵ Rådgivande bankrådgivningskommittén och Högnivåkommittén för värdepapperstillsyn

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Ändring av kravet på solvensmarginal i försäkringsdirektiven	3	Skydd av konsumenterna på den inre marknaden genom att säkerställa att försäkringsföretag omfattas av tillräckliga kapitalkrav i förhållande till vilka typer av risker de tar.	Kommissionen (Försäkringskommittén), medlemsstaterna, företrädare för marknaderna	Förslag till direktiv i mitten av år 2000. Antagande år 2003.
Förslag om att ändra försäkringsdirektiven och investeringsstjänstedirektivet för att möjliggöra informationsutbyte med tredje land	3	Grund för internationellt informationsutbyte i syfte att bidra till finansiell stabilitet	Kommissionen	Förslag hösten 1999. Antagande år 2001.
Framtagning av tillsynsregler för finansiella konglomerat enligt rekommendationerna från "det gemensamma forumet"	1	Angripa problemen med kryphål i den nuvarande sektorslagstiftningen och andra tillsynsrisker i syfte att säkerställa sunda tillsynsbestämmelser.	Kommissionen, rådgivande bankrörelsekommittén, försäkringskommittén, högnivåkommittén för värdepappers-tillsyn, medlemsstaterna, tillsyns-myndigheter och företrädare för marknaden	Förslag i slutet av år 2000. Antagande år 2002.
Inrättande av en rådgivande värdepapperskommitté	2	En formell regleringskommitté på detta område kommer att bidra till att EU-regleringar på värdepappersområdet tas fram. Den kommer att ha en struktur och roll som liknar rådgivande bankrörelsekommittén och försäkringskommittén. Kräver vilja från EU-institutionernas sida att komma överens om ett lämpligt kommittéförfarande.	Kommissionen, rådet, Europa-parlamentet	Förslag i slutet av år 2000. Antagande år 2002.

Allmänt mål

vergripande för rättsåtgärder för en optimal inre marknad för finansiella tjänster

- Åtgärda problemet med skillnader i skatteregler
- Ett effektivt och öppet rättssystem för företagsstyrning

Åtgärd	Prioritet	Mål	Aktörer	Optimal tidsram
Anta ett direktiv om skatt på sparande	1	Syftet med förslaget är att som ett komplement till undanröjandet av hinder för fri rörlighet för kapital och finansiella tjänster undanröja skillnader i beskattning av privat sparande, vilket kommer att gynna den finansiella sektorn.	Rådet	Politisk överenskommelse i november 1999. Antagande år 2000.
Genomförande av uppförandekodexen för företagsbeskattning från december 1997	1	Bekämpa skadlig skattekonkurrens som i betydande grad kan påverka var i unionen ekonomisk verksamhet förläggs	Kommissionen, medlemsstaterna	Granskning pågår i uppförandekodexgruppen.
Översyn av beskattningen av finansiella tjänster	3	Sänka kostnaderna och undanröja faktorer som motverkar handel över gränserna	Kommissionen, medlemsstaterna, företrädare för marknaden	Diskussioner i Skattepolitiska gruppen.
Förslag från kommissionen om samordning av skattereglerna för kompletterande pensionsskydd	2	På grundval av diskussionerna i Skattepolitiska gruppen kommer lagförslag att utarbetas beträffande frågan om beskattning av de gränsöverskridande inbetalningar till fonder för kompletterande pensionsskydd som migrerande arbetstagare gör. Kommer att bidra till arbetskraftens rörlighet.	Kommissionen	Förslag i slutet av 1999 Antagande år 2002.
Översyn av företagsstyrningsmetoder inom EU	3	Identifiering av rättsliga eller administrativa hinder och de skillnader i företagsstyrningsmetoder som dessa leder till.	Kommissionen, medlemsstaterna och företrädare för marknaderna	Inleda översyn i början av år 2000.

